

Skåne
Frösta
O. Sallenberg
1928

4157

Pojken & jätten

Kymin pubercon
1878
1878 i Västaf

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

i.

Ad 328

313

Det var en gång en jätte som
hade en guldkorna, en gulddlykta o
ett guldbånd. Svärdet hade den egen-
skapen, att det klingade, om jätten
var vred.

O så var det också en man som
hade tre söner o dom fick alla ära.
Den yngste fick bara ett baklag, men
han sa, att han skulle nog göra ly-
cka med det.

Så hände sej att pojken fick hö-
ra talas om jätten o så tog han sitt
tråg o rodde över till jätten. Men in-
nan han rodde över, stoppade han
fickorna fulla med korn. När han

så kom över, lockade han guldkorran
med sej o gjorde henne på andra
sidan.

På kvällen efter radde han och
över o tog då salt i fickorna. Då han
kom till jätterns bodar, stod jättekoir-
nan o kokte gröt. Pojken klättrade
upp på taket o då jättekoirnan vän-
de sej om, kastade pojken all saltet
ner genom skorstenen. Då märkte då
kärningen gå till källan efter vatten.
Men då hon började sej ned, skuffade
pojken grumman ner i källan o
tog lyktan o sprang sin väg.

Kvällen efter tog pojken fickorna
fulla med sten o for över. Först kasta-
de han en sten på svärdet o då klingade

det o jätten sa: "Men, svärd, varför
klingar du? jag är ju inte vred." - Med
gängen pojken kastade sten o svärdet
klingade, blev jätten så ond, att han tog
svärdet o kastade det långt ifrån sig.
Men då var pojken framme o knep
det, men jätten såg det o sprang efter.
Så att hinna opp pojken lå han rej
ned o drack ur allt vattnet. O så kom
han så nära pojken, att han skäckt
ut handen efter tåget, men då sprack
han av allt vattnet han druckit.

Sten
Frosta
Sallan
& 1918

4157

Uppså av Skinn andresen
Ber. "Ingaborg" "Kammarskap"
Född 1878 i Valstyd

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

4.

Den lute drängens orloussedel.

I Kristianstadstakten fanns
det en dräng, som hette Engström. Han
var rysligt lat men friskräcklig att
äta. En gång var dom ute o tog bogs torv
o hade betuna bonor till ulodräck.
Då dom skulle äta, såg dom, att det
kommit myror i krukan. Men då rör-
de drängen om i krukan o sa: "Vagar ni
livet, så nog vagar jag magen."

Så hände det sejf att bonnens bror
en gång sa' till honom, att han skulle
skriva en orloussedel av följande lydelse:
"Tygt o skida är du på lagen,

Ingel bulten går du i skogen,

Men i gräsfatet är du en träl.

O därför bekom. Skriv endast på denna sida! men där jag dej väl."

4157

Kusken o päben.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

5.

Det var en gång en greve, som
hade en kusk. Han hade blivit lovad
en päb men inte fått den. På julottan
ställde sig kusken bakom greven o
sjöng:

"Vår greve lofte mig en päb i fjöl,
den päben måste bli klar,
när den en gång bli färdig.
Lova gäva o ej hålla, lögnens väde,
giv mig päben eders nåde."
O kusken fick päben.

Plane
Frosta
O. Sallarp
sept. 1928

4157

Mrt. Ephraim Anderson
Ber. Myrby Hammarberg
Född 1878
i Västmanland

Ättehögen vid O. Sallerups.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

6,

Vid Årda Sallerups kyrka
finnes en ättehög med ett träd på
toppen. Som kallar den för klacken
o där ville dom bygga kyrkan men
stenarna flyttade sig därifrån.

En gång hände det, att gubben
(Nils Andersson) som ägde gården, skulle
köpa bort jord från klacken. Han kö-
de också hem två lass. När han sen gick
ut på kvällen, var det någon som tog
honom i kragen o skakade honom o sa,
att om han inte köpte hem jorden, skulle
gården brinna. Gubben blev sjuk men
köpte sen tillbaka jorden.

Flickan som satt i Blåkulla.LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

7.

Det var en gång en flicka, som njade på ett ställe. En dag skulle hon göra rent på gården. Hon gick då bort o blästa i ett hörn o då samlade rej alla soporna på ett ställe. Då man frågade, var hon lärt det, svarade hon, att hon lärt det av sin mor o hon hade lärt det i Blåkulla. Tyvärr hade hon en gång varit med sin mor där. Då kom barn dit, båg hon ett fint dukat bord o en fin herrebett vid översta bordändan. Då kom skulle äta, knäppte flickan händerna o läste bordsbön o då fick hon se, hur det var. De fina rätterna var grodor o ormar o den fine herren hade horn o klovar.

4157

Påskkäringen, som skulle till Blåkulla.LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

8.

Det var en gång en käring,
som ville fara till Blåkulla en påsk.
En hälsa hade låtit henne, att hon skulle
saja: "Rätt opp o rätt ut." Men gumm-
man kom ihåg fel o sa: "Rätt opp o
rätt ner." Därför fick hon fara fram o till-
baka hela natten.

4157

Skogssnuran.LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

9.

En gubbe vid namn Ola
Persson såg en gång skogssnuran. Han
trodde det var hans mor & ropade på
henne. Men då vände hon sig om & han
såg då, att hon var ihålig bak.

St.
Första del.
Ö. Sallarp om
1928

4157

Uppg. 16. Borden
Som togs.

Kyrkebygg.

Ben. Ingelög Hvarnberg
född 1878. Väst.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

10.

Borden på en trakt hade
en gång kört samman sten till en plats,
där de skulle bygga en kyrka. Men
stenarna flyttade sig själva under nat-
ten till en plats där den själv ville stå.
Så skedde det flera gånger.

Avslöjad spiv.

Det var en gång en person,
som blivit av med en silfverkedja. Som
gick till en trollgumma o hon smidde
då en spik. O den högg hon av o då
skulle den andra biten fara in i tvärens
öga. Då som kom hem, fick som se, att
spiken satt i ögat på deras lilla barn.
Som låg i vaggan. Då hittade som också
silfverkedjan.

Avslöjad trollgumma.

Om en gumma som dom kalla-
de Per Nilssonkan berättas det, att hon
tog spott o gav gäseungarna, som då
dog. Då sökte dom en trollgumma i
Grave (Grave Karva) o hon frågade ^{då} om
dom ville se den som gjort det. Dom
svarade fristås ja o gumman sa' då
att den som gjort det skulle komma o
visa sej med skruvna på det ena benet
o med klet andra bant. Marren därpå
kom Per Nilssonkan o ställde sej i lagis-
därren o hon hade händerna invirade
i förklädet o det ena benet bant.

Grave Karnas kärlek.

En gång hände det, att en karl
for o sökte Grave Karnas hjälp. Han
blev då kär i honom o sa åt honom, att
innan han skulle gifva sej, måste han
komma tillbaka till henne. Då han sen
skulle till o gifva sej, bar det sej inte
bättre än han fick ett rent utslag,
att han måste gea till Karna för att
bli budad.

Stilla blod.LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

14.

Om en gubbe som dom kallade
Hästa-Svensson berättas det att ^{han} en gång
skurit en häst o det ville inte sluta blö-
ta. Dom for då till honom men han
hade redan gått o lagt sej o ville inte
fara med. Utan han sa' bara, att dom
skulle fara hem o då skulle nog blo-
det ha stannat. Så skedde också.

Om samme gubbe berättas det
också, att han ville ha sina verktyg
med sej i graven.

4157

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

15.

Boda revarm.

För att bli av med revarmar
skulle man ta biör o slyka på
revarmen o sen ge det åt hunden.

Boda revarm.LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

16.

För att bli av med revarm skulle man skriva om den med en knappnål o läsa: "revarmen o revarmens bröder. dom varo 9, dom varo 8, dom varo 7, dom varo 6, dom varo 5, dom varo 4, dom varo 3, dom varo 2, dom varo 1, dom varo ingen, dom varo ingen." - Sen skulle man dela revarmen i 4 delar o så välja ut ett ställe, där dom hade 4 pojkar o så säga: "det ska den ha, det ska den ha, det ska den ha o det ska den ha." - Så skulle det gå till, om det gällde en flicka, men var det en pojke, skulle man välja ut ett ställe, där dom hade 4 flickor.

Ringa bort vartor.

Om man vet, att någon är
död, ska man då det ringier skryka över
vartorna o säga: "Det ringier för
mina vartor."

är det ett grunkimner som har
vartor, ska hon passa på, då en karl
är död o tröttn.